Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 51 (681) ★ joi 18 dec. 1958 ★ 8 pag. 30 bani

DE LA VOI, PENTRU VOI!

TREC IN ZBOR CU SANIOARE

Haide, pleacă, dragă toamnă,
Că nu vreau să mai aș'ept.
Am doar paltonaș de iarnă
Vreau să iau nămeții n piept.

Roi, copiii se adună,
Trec în zbor cu sănioare,
Dar cu grijă să nu cadă
Să nu-i rîdă mîndrul soare.

Rîd de viscolul cel mare
Ce-i trîntește prin nămeți
Și ce mare-i veselia
Intre fete și băieți.

SPINEI LUCIAN
pionier cl. a VI-a
Șc 141 București

Grupa mea

Vă scriu în numele grupei, despre care vreau să vă povestesc. De curînd am dat teză la romînă și matematică. Rezultatul muncii fiecăruia ni l-au arătat notele. Ele au atras atenția unor pionieri că trebuie să învețe mai mult. In curînd se va încheia primul trimestru. De aceea ne-am înțeles încă de mult să ne împărțim timpul în așa fel ca să putem învăța și mai bine. De obicei obișnuim ca după orele de cursuri să ne odihnim o oră, apoi să ne facem lecțiile. Și cum matematica ne dă mai mult de lucru, îi dăm întîietate. Am observat de asemenea că dacă în ore sîntem atenți, lecțiile ni se par mai ușoare. Unii, din pricină că nu urmăresc explicațiile în clasă, au necazuri la învățătură. Despre lucrul acesta discutăm adesea în grupă.

Anul acesta noi cei din clasa a IV-a dăm pentru prima oară examene. Să nu credeți că nu avem emoții. Dar nu uităm nici o clipă că sîntem pionieri și de aceea le așteptăm curajoși.

RADULESCU RALUCA
președintă de grupă
Șc. elem. nr. 11 București

NE PREGATIM PENTRU CARNAVAL

Ne despart doar cîteva zile pînă ce noi pionierii și școlarii vom lua vacanța de iarnă. Pentru tradiționalul carnaval de iarnă ne pregătim încă de mult.

In comuna noastră sînt 3 unități de pionieri și fiecare pregătește în secret serbarea pentru pomul de iarnă. Aceasta ne-a făcut să luptam pentru a pregăti suprizele cele mai frumoase. De aceea am și început să lucrăm la costumele pentru carnaval.

BALAUȚA SANDA
com. Greci-Măcin

PE ȘANTIERUL ZIMNICEA-NASTURELU

Oamenii din raionul nostru au pornit la luptă împotriva mlaștinilor și a inundațiilor. Ei participă cu însuflețire la ridicarea digului dintre orașul Zimnicea și comuna Năsturelu. La această muncă participă și pionierii. Nu de mult, pionierii de la Școala de 7 ani din comuna Cervenia au lucrat pe șantier, alături de părinții lor. Ei au încărcat și descărcat pămîntul din căruță, iar cei mai mici au păzit vițele.

Profesor IONEL I. TRIFU
com. Smîrdioasa raionul Zimnicea

DRAGĂ REDACȚIE,

Iți spun o veste bună. Cînd eram în clasa a III-a și începusem să citesc literatură, mi-a venit ideea să-mi fac o mică bibliotecă. Azi am cumpărat o carte, mîine alta, și acum am peste 40 de volume. Cu ele mi-am făcut o bibliotecă. Basmele lui Ion Creangă, colecția „Inșiră-te mărgărite" și alte cărți bune nu-mi lipsesc din bibliotecă. Colegii mei de multe ori vin la mine să le împrumut cărți și eu le dau cu multă bucurie.

PETRILA COSTICA
Școala de 4 ani, com. Tansa
, raionul Negrești

Cînd primim cravata...

Sîntem abia în clasa a II-a dar gîndul de a deveni pionieri ne frămîntă încă de mult. Adesea cînd vedem trecînd pionieri pe lîngă noi rămînem mult timp în loc și admirăm cravata roșie de la gîtul lor. Intr-o zi auzisem că se ține la școală o adunare a pionierilor și atunci ne-a venit în gînd să mergem și noi. Acolo, aveam s-o întîlnim pe tovarășa instructoare căreia să-i mărturisim dorința noastră. Cînd tocmai stăteam și admiram de departe tobele, goarna și drapelul deodată se făcu liniște în sala aceea. Cineva anunțase că vine tovarășa instructoare. Noi am dat fuga să-i ieșim în cale rugînd-o să ne spună cînd ne dă și nouă cravata. Tovarășa instructoare s-a oprit lîngă noi și ne-a răspuns: „dacă vreți să deveniți pionieri trebuie să învățați foarte bine, să fiți prieteni buni cu disciplina". De atunci învățăm mai mult și mai bine. Avem note numai 9 și 10. Cînd pionierii s-au dus să culeagă ghindă i-am rugat să ne ia și pe noi. Noi doi am strîns un sac mare cu ghindă. In timpul liber ajutăm și părinții, acasă. Toate acestea le facem cu mult drag pentru ca să merităm cravata roșie de pionier pe care o așteptăm cu atîta nerăbdare.

Această scrisoare este de la Șc. de 4 ani comuna Ghirdoveni Cîmpina Ploești și e semnată...

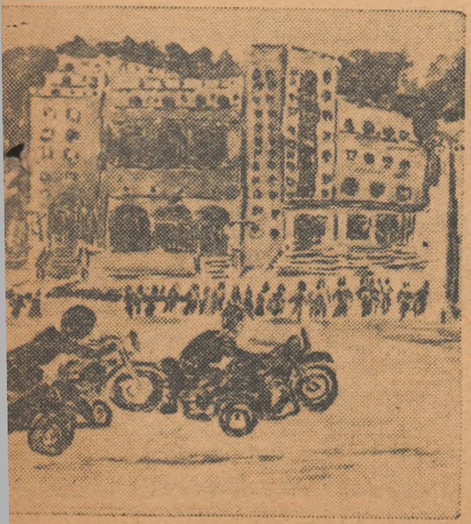
GOGU I. VERONICA și MELANIA PĂUNESCU

LUCRARI DE LA CERCUL DE DESEN AL CASEI PIONIERILOR DIN ORAȘUL STALIN.

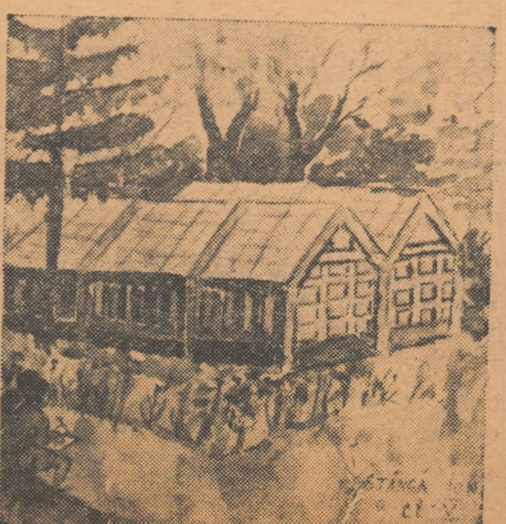
Crosul — de HAIDUC MIRCEA cl. a VI-a

Aspect de toamnă — de ACIOBANIȚEI MARIANA cl. a IV-a.

Serele de la Casa pionierilor de STINGA ION cl. a V-a.

telegramă

CĂTRE CITITORII „SCÎNTEII PIONIERULUI"

Noi pionierii din unitatea nr. 6 din com. Gîrbovi, reg. București ne-am propus să realizăm un album cu aspecte din toată țara. Pentru ca acest album să fie cît mai cuprinzător, apelăm la ajutorul vostru, rugîndu-vă să ne trimiteți vederi și ilustrate care să reprezinte tot ce e mai frumos și mai interesant în regiunea voastră. Vă transmitem un cald salut pionieresc.

Președinta unității de pionieri
STANCU IULIA

Din viața PIONIEREASCĂ

In cadrul „Zilei club" s-au organizat dramatizări după operele lui Ion Creangă

Ziua club

Incă din prima zi a vacanței, a apărut în holul școlii unde funcționează acum clubul, un afiș: „Marți, „ZI CLUB" — Invitațiile se găsesc la Camera pionierilor".

★

„Ziua club" a început încă de dimineață. Toți pionierii se aflau în fața școlii pentru că așteptau oaspeți din satul vecin. Pe la ora 10 s-a auzit în capul satului, sunet de zurgălăi și au apărut, în patru sănii, trase de cai focoși, pionierii invitați. Oaspeții au fost întîmpinați cu multă bucurie. Tovarășa instructoare a anunțat mult așteptatul program al „Zilei club". „De la ora"... Dar mai bine să vedem cum s-a desfășurat.

★

Ora 10. Excursie cu săniile gospodăriei colective în pădure. Copiii au cercetat pădurea și au căutat pe zăpadă urme de animale. Cu acest prilej a fost prins un pui de iepure rătăcit și a fost zărită o vulpe. S-au făcut și exerciții de orientare în pădure.

Ora 13. Masă comună la cantina S.M.T.-ului. Acesta a fost darul organizației de bază U.T.M. de la S.M.T. pentru pionieri, în vacanța de iarnă. A fost mare veselie, s-a cîntat, iar oaspeții au prezentat un program artistic în cinstea celor de la S.M.T.

Ora 15. Activități de interior.

In sala clasei I-a a avut loc campionatul de tenis de masă: (Masa a fost împrumutată de la clubul S.M.T.-ului).

In sala clasei a VII-a s-a desfășurat campionatul de șah. Au învins oaspeții.

In sala clasei a III-a la ora 16. a avut loc o „seară de basm" pentru cei mici. Pereții au fost ornamentați cu scene de basm de către pionierii de la cercul de miini îndeminatice. S-a povestit „Soacra cu trei nurori" și „Ivan Turbincă" de Ion Creangă.

In curte, patinaj. Patinoarul a fost construit de pionieri (Vezi în nr. viitor „Cum se construiește un patinoar"). Tot aci pionierii au construit un derdeluș unde a avut loc un concurs de săniuțe cu pirtie marcată cu stegulețe.

Ora 17. Surpriza! Căminul cultural a oferit un film, special pentru „Ziua club". Toată lumea a pornit încolonată la cămin. S-a rulat „Ciuc și Ghec".

★

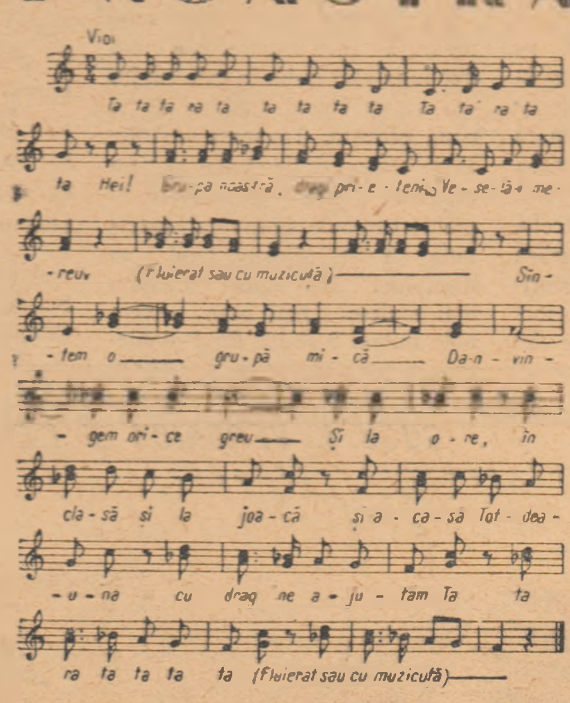
A fost o zi minunată, plină de surprize. Colectivul de conducere al unității a pregătit mai de mult „Ziua club". Am aflat chiar că tovarășa instructoare a fost cu cei din colectivul de conducere la gospodăria colectivă și la S.M.T. unde au pus la cale masa comună și transportul cu săniile. Președintele Sfatului popular a obținut filmul pentru pionieri. Restul a fost pregătit de cîteva colective de pionieri care au primit sarcina din partea colectivului de conducere al unității să se ocupe unii de amenajarea derdelușului și patinoarului, alții de împodobirea claselor. S-a alcătuit și un colectiv de arbitri pentru șah, tenis de masă, săniuș etc. care a arbitrat obiectiv întrecerile sportive pionierești.

Ne-am despărțit cu greu de oaspeții care au plecat tot cu săniile gospodăriei noastre colective. Peste trei zile, ne-au invitat la „Ziua club" pe care o vor organiza ei. Oare ce surprize ne așteaptă?

Dacă „Ziua club" v-a plăcut, organizați-o și voi în vacanță, dragi prieteni.

GRUPA NOASTRA

Versuri: **IOANA ZAMFIR**
Muzica: **A. WEISS**

II

Munca nu ne înspăimîntă,
Invățăm cu drag.

Ni-i martor, dragi prieteni,
Al notelor șirag.
In uzine și fabrici
Tot la fel îi-vom harnici,
Viitorul
Ne-așteaptă luminos.

III

Mergem tot mereu-nainte
Inapoi nu dăm.

Ne dă avînt fierbinte
Cravata ce-o purtăm.
Zile limpezi, frumoase,
Clipe dragi, luminoase,
Grupa noastră
Trăiește azi din plin.

(Se repetă prima strofă)

Notă: Imitarea onomatopeică a tobei și fluieratul sau muzicuța se folosesc la toate strofele, conform partiturii.

DRAGI CITITORI,

Scrieți-ne părerile voastre în legătură cu această pagină. Ce nelămuriri aveți? Ce anume doriți să mai publicăm? Trimiteți-ne știri despre acțiuni interesante organizate în detașamentele și unitățile voastre.

ADRESA NOASTRA ESTE:

„SCÎNTEIA PIONIERULUI"

COMBINATUL POLIGRAFIC „CASA SCÎNTEII" BUCUREȘTI.

Nu uitați să adăugați pe plic mențiunea: „Pentru pagina „Din viața pionierească".

Din Regulamentul Organizației de Pionieri

Programul de activități

In rîndurile care urmează vă prezentăm cîteva indicații în legătură cu felul în care se alcătuiește programul de activități al unității de pionieri.

O săptămînă, două, înainte de încheierea trimestrului, membrii colectivului de conducere al unității discută cu pionierii despre acțiunile care doresc să se organizeze de către unitate în perioada care urmează. In același timp, tovarășul instructor superior de pionieri discută și cu tovarășul director al școlii, cu tovarășii diriginți ai claselor. Pe baza celor aflate de la pionieri și cadrele didactice, precum și pe baza sarcinilor organizației de pionieri, reeșite din Hotărîrea Plenarei a V-a a C.C. al U.T.M., colectivul de conducere al unității alcătuiește programul de activități. Programul este discutat apoi cu tovarășul director al școlii, iar după aceea se organizează o adunare cu tot activul pionieresc din unitate — președinții de grupă, președinții de detașamente, președintele unității, instructorii de detașamente și unitate — în care se face cunoscut programul de activități al unității pe trimestrul următor. Programul de activități al unității se alcătuiește pe o perioadă de trei luni (un trimestru).

La alcătuirea programului de activități al detașamentului se procedează astfel: colectivul de conducere află mai înainte părerea și dorințele pionierilor din detașament în legătură cu activitățile viitoare ale detașamentului, consultă pe tovarășul diriginte al clasei în legătură cu aceasta, extrage din programul de activități al unității sarcinile care revin detașamentului și în cadrul primei adunări de detașament — NU SE ORGANIZEAZA O ADUNARE SPECIALA PENTRU ACEASTA — supune discuției pionierilor din detașament, programul de activități. Astfel, programul de activități completat și aprobat de adunarea detașamentului, este valabil pe o lună de zile.

Iată mai jos un program de activități.

ŞCOALA DE 7 ANI Nr. 3, SEBEŞ
REGIUNEA HUNEDOARA
Programul de activități al unității de pionieri nr. 2, 15 X — 28 XII 1958

In această perioadă unitatea noastră își propune următoarele acțiuni:

— O întîlnire cu un membru de partid care va vorbi pionierilor despre trecutul de luptă al poporului nostru — 25—30/X — răspunde colectivul de conducere al unității.

— Ingrijirea plăcii comemorative din parc — permanent — răspunde colectivul de conducere al unității.

— Vom organiza vizite în întreprinderi — permanent — răspunde colectivul de conducere al fiecărui detașament.

— Vom invita un tovarăș care a vizitat Uniunea Sovietică pentru a ne vorbi despre marea țară a socialismului. — 1—6/XI — răspunde colectivul de conducere al unității.

— Vom realiza două fotomontaje cu aspecte din activitatea oamenilor muncii din R.P.R. și U.R.S.S. — 1 —10/XII — răspunde colectivul de conducere al unității.

— Pînă la data de 1/XI se va face înscrierea pionierilor la concursul „Să ne cunoaștem ținutul natal" și se va prelucra Regulamentul concursului.

— Se vor organiza vizite la muzeul raional — permanent — răspunde colectivul de conducere al fiecărui detașament.

— Vom populariza la gazeta de perete și în adunările de detașament pionierii fruntași la învățătură — 20—28/XII — răspunde colectivul de conducere al fiecărui detașament.

— Vom urmări frecvența pionierilor la cercurile din cadrul Casei pionierilor — permanent — răspunde colectivul de conducere al unității.

— Se vor organiza adunări închinate noutăților din știință și tehnică — permanent — răspunde colectivul de conducere al fiecărui detașament.

— Fiecare detașament va planta un număr de 5 pomi fructiferi — 15—20 X — răspunde colectivul de conducere al fiecărui detașament.

— Fiecare pionier va crește și îngriji o pereche de iepuri sau o pereche de porumbei, — permanent — răspunde colectivul de conducere al fiecărui detașament.

— Vom învăța două cîntece pionierești — permanent — colectivul de conducere al fiecărui detașament.

Se vor organiza întreceri sportive între sportivii școlii noastre și sportivii altor școli — permanent — răspunde colectivul de conducere al detașamentului.

— Fiecare grupă va strînge cîte 75 kg de fier vechi — permanent — răspunde colectivul de conducere

— In vederea organizării carnavalului pomului de iarnă se va pregăti un program artistic — răspunde colectivul de conducere al unității și colectivul de conducere al fiecărui detașament

SÎNT DIN NOU ÎN MIJLOCUL NOSTRU

Despre activitatea unității noastre de pionieri aș avea multe de spus. Mă voi opri însă asupra unui lucru care mi se pare mai deosebit și anume la activitatea pionierilor care nu sînt școlari. Prima noastră grijă a fost să-i încadrăm în grupe și detașamente pentru ca să ne putem ocupa de îndrumarea activității lor. Dar lucrul acesta n-a fost prea ușor. Fiindcă nu mai merg la școală, mulți dintre ei ne ocoleau și nu voiau să vină la acțiunile noastre. Vizionările de filme, concursurile sportive și prietenia pe care le-au arătat-o pionierii din școală i-a determinat însă să vină din nou alături de noi. Am organizat apoi și alte activități atractive. La gazeta de perete a școlii a apărut colțul „Cine știe rezolvă, cine nu știe întreabă" unde apar probleme de aritmetică distractivă, pe care trebuie să le dezlege și rezultatul să-l pună în cutiuța alăturată. Uneori apare titlul unei cărți și ei trebuie să spună autorul sau numele eroului principal. Toate acestea îi determină să citească și să studieze pentru că, la sfîrșitul săptămînii, cînd se deschide cutiuța cu biletele, cei care au dat răspunsuri bune sînt evidențiați în fața unității.

Un alt lucru care s-a bucurat de mult entuziasm din partea lor este și întrecerea ce s-a pornit pentru a obține insigna „Prieten al [illegible]ii". Catargiu Rodica de pildă, a și terminat de citit cărțile ce se cer pentru concurs.

Colectivul de conducere al unității a avut grijă să-i antreneze și la concursurile tradiționale ale organizației de pionieri. Zamfirache Niculina, are lot individual. Bolontoc Ion, Rotaru Dumitru, și Stoinescu Maria, sînt mari crescători de porumbei iar alții au început să culeagă folclor și să studieze ținutul natal. Activitatea lor este îndrumată de tovarășii profesori de științe naturale, romînă și geografie.

Trebuie să vă mai spun că toți acești pionieri știu să iubească și să prețuiască munca. De cîte ori i-am vizitat acasă, i-am găsit muncind alături de părinții lor. Pe Nedelcu Ion l-am găsit muncind în colectivă alături de tatăl său, Păun Florica făcea butoniere, Catargiu Rodica mătura curtea, iar alții îngrijeau de frații lor mai mici.

Pe viitor avem de gînd să-i chemăm și la alte activități. In curînd va lua ființă la școală un cerc de mîini îndemînatice unde vor învăța să împletească, să brodeze și să croiască. De asemenea vom organiza cu ei discuții despre evenimentele de la noi din țară și din alte părți ale lumii.

CONSTANTIN ALEXANDRINA
instructoare de pionieri
Școala de 7 ani com. Băleni
Romîni, raionul Tîrgoviște

Măriuca
de vorbă cu cititorii

Moș Toma Poștașul, mi-a adus în dimineața aceasta un plic voluminos în care am găsit scrisori de la „Clubul corespondenților" din școala medie „Frații Buzești"-Craiova. Am citit cu mult interes rîndurile scrise de Vasiliu Adrian, Kalmanovici Marius, Liviu Mitrănescu, Borcoci Eugen și Luțescu Florica. **Acum, mă simt parcă și eu colegă cu voi, vă cunosc și încerc să-mi imaginez cum arată școala voastră. Voi ați avut însă grijă să pregătiți monografia școlii, alcătuită d[e] 11 pionieri (o echipă de fotbal?) din grupul „istoricilor". Il cunosc** și pe Terbența Mihai, **despre care Marius mi-a scris că „e cam grăsuț, seamănă cu soldatul Sveik și are o forță înspăimîntătoare dar... învață prost". E foarte bine că i-ați dedicat un număr special al gazetei satirice, dar nu trebuie să vă limitați numai la asta. Trebuie să aveți cu el discuții atrăgătoare, să-i dați chiar o responsabilitate sportivă. (Desigur, nu un cerc de haltere...) Poate că așa, atras în acțiunile voastre foarte bogate, după cum mi-am dat seama, el va înceta să tulbure liniștea orelor și, avînd o preocupare, va fi alături de voi și nu cu gîndul aiurea.**

Ideea voastră, de a-l invita pe artistul emerit Remus Comăneanu de la Teatrul Național Craiova pentru a vă ajuta să puneți în scenă o piesă de teatru e foarte bună. Fiindcă ați făcut acest prim pas, n-ar fi rău dacă ați invita și un pictor decorator care să vă învețe să alcătuiți decoruri frumoase și practice și un machior. La „premiera" piesei voastre, primele invitații le veți oferi celor care v-au ajutat în muncă.

Din scrisoarea lui Liviu Mitrănescu, am desprins aceste rînduri care vor interesa și pe alți prieteni: „Vom organiza o adunare dedicată pionierului aviației romînești, Aurel Vlaicu. Președintele grupei va citi un scurt referat despre viața marelui Vlaicu. Pereții sălii de clasă vor fi împodobiți cu panouri cu fotografii privind viața și activitatea inventatorului. In încheierea adunării, lumina se va stinge și pe un ecran vor apare imaginile diafilmului „Aurel Vlaicu".

La revedere dragi prieteni. Aștept de la voi vești noi.

MĂRIUCA

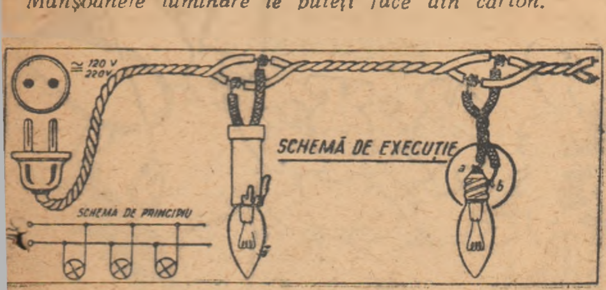
Electrificați-vă pomul de iarnă

Pentru aceasta aveți nevoie de un cablu electric din sîrmă de cupru de 2,5 mm, un ștecker și cîteva becuri luminare de 25 vați. Porniți cu acest cablu de la o priză de curent electric de 120 sau 220 volți, răsucindu-l după lungimea necesară pomului, plus distanța pînă la priză. Din loc în loc, curățați izolația cablului, la distanțele la care vreți să montați becurile. Pe acestea le puteți monta în dulii speciale (mici) ce se găsesc în comerț, sau prin sudură cu cositor la contactul de înșurubare a becului (a, b), ca în schema de mai jos. Pentru a feri instalația de scurt circuit, izolați legăturile becurilor la cablu cu bandă izolatoare. Celor care au învățat la fizică legarea unor rezistențe în circuit electric le reamintim că legăturile becurilor la sursa de curent sînt în paralel și nu în serie.

Același montaj în paralel se va folosi și dacă aveți un transformator de sonerie electrică la curent alternativ. In acest caz, veți folosi becuri mici, de 3-5 volți, conform voltajului de ieșire al transformatorului.

Vopsiți becurile în diferite culori, cu o soluție pe care o [illegible]parați foarte ușor din celofan colorat, topit în apă caldă și apoi fiert, în care introduceți becurile.

Manșoanele luminare le puteți face din carton.

ORELE TREC PE NESIMȚITE

Duminica veselă

...„Pămînt 2! Pămînt 2! Vorbește Albatros! Racheta s-a desprins în bune condițiuni. Ne îndreptăm spre Lună. Menține-ți legătura cu noi. In curînd vom trece pe lîngă cel de-al treilea satelit al pămîntului. Atențiune, atențiune! Acum cîteva clipe satelitul a trecut prin fața noastră. N-am putut să-l observăm bine fiindcă o ploaie de meteoriți s-a abătut asupra rachetei..."

Nu vă speriați, „astronauților" noștri nu li s-a întîmplat nimic. S-au reîntors cu bine pe Pămînt și-și văd mai departe de carte. Călătoria lor a fost făcută cu ajutorul epidiascopului și al celor trei serii din diafilmul „O călătorie prin Cosmos".

In sala alăturată se desfășoară tot o „călătorie". Numai că micii turiști și geografi au ca mijloc de locomoție nu o rachetă, ci o „lotcă pescărească". Obiect de cercetare: Delta Dunării. Ca și tovarășii lor „astronauții" ei au folosit diafilmul care cuprinde aspecte și imagini din împărăția păsărilor și a animalelor de apă. În timpul filmării, micii turiști și geografi au comparat Delta așa cum au văzut-o ei astăzi, cu cea descrisă de Al. Vlahuță în „Romînia pitorească".

În cea de a treia sală se desfășoară pasionante partide de șah.

Timpul a trecut pe nesimțite. S-a făcut ora 11. Și în programul din duminica aceasta mai sînt prevăzute un cîntec și-un joc pionieresc.

În zilele de duminică pionierii se plictiseau. Unii se duceau la biserică cu părinții. În general, își pierdeau vremea. Sînt aproape două luni de cînd în școala noastră se organizează cu regularitate, în fiecare duminică dimineața, acțiuni vesele, interesante și distractive. Ideea organizării unor asemenea acțiuni în zilele de duminică ne aparține nouă, colectivului de conducere al unității. Chiar din prima duminică majoritatea pionierilor au venit la acțiunile noastre. Cei care n-au venit prima oară a doua zi nu mai sfîrșeau cu întrebările: „Ce-ați făcut ieri? A fost frumos? Cutare și cutare a fost?" Noi le povesteam ce-am făcut și cît a fost de interesant. A doua duminică, alți noi pionieri veneau la acțiunile noastre. Unii au avut chiar mici necazuri cu părinții care au vrut să-i ducă la biserică. Cu toate acestea au venit. Și așa s-a ajuns ca după aproape două luni de zile acțiunile noastre de duminică să-i intereseze și să-i atragă pe toți pionierii unității noastre.

La început, cînd timpul era frumos acțiunile noastre se desfășurau pe terenul de sport, pe malul Tîrnavei sau în crîngul din apropiere. Acum, cînd s-a lăsat frigul organizăm acțiuni tot atît de interesante, în sălile de clasă. Cînd zăpada va fi mai groasă, acțiunile noastre se vor desfășura iarăși afară. Schiul, patinajul, săniușul, luptele cu bulgării de zăpadă, jocurile de orientare, vor constitui acțiuni tot atît de vesele și plăcute.

Colectivul de conducere al unității de pionieri, Școala de 7 ani Dumbrăveni raionul Sighișoara

VINE MO

P E R S O N A J E:

— **Cronicarul**
— **Baiatul cu idei** (Dansatorul, Marele Fakir, ajutoarele Marelui Fakir se aleg dintre fulgii de zăpadă).
— **Zeflemistul** (Flămînzilă)
— **O pionieră** (prima fetiță)
— **Obraznicul** (Setilă).
— **Postașul** (Harap Alb)
— **Marele scrimeur** (o fetiță)
— **8 fulgi de nea** (Cei șapte pitici minus cea mai mică fetiță care va interpreta rolul Anului Nou)
— **A doua fetiță** (Superstițioasa)
— **Mos Gerilă**
— **Echipa de urători** (patru pionieri)
— **Radiofonistul**

Decor: o sală obișnuită de clasă. La deschiderea cortinei copiii, pionieri și pioniere între 11-12 ani, stau în dezordine în bănci, pe bănci sau rezemați de perete.

BAIATUL CU IDEI: — Mi-a mai venit o idee...

OBRAZNICUL: — M-aș mira dacă nu ți-ar fi venit...

ZEFLEMISTUL: — Halal discuție... Mai stăm mult mai conferențiarilor?

BAIATUL CU IDEI: *(neluîndu-i în seamă)* — E o idee grozavă băieți! Știți m-am gîndit să...

O PIONIERA: — Fetelor, să plecăm...

OBRAZNICUL: — Politețea săraca...

BAIATUL CU IDEI: — Nu vă supărați fetelor. Ascultați!

O VOCE NERVOASA: — Da' zi-i odată. Ce ne fierbi așa fără apă?

BAIATUL CU IDEI: — Mai sînt cîteva zile pînă la...

OBRAZNICUL *(rizind)*: — Pînă la anul. Mare noutate. Asta o știe și frate-meu care-i la cămin.

BAIATUL CU IDEI: *(supărat)*: — Da, pînă la anul, mai bine zis pînă la Anul Nou. De aceea, noi, detașamentul nostru, trebuie să facem ceva... pentru ...o serbare... In sfirșit...

OBRAZNICUL: — Da' ce serbarea se face bătînd din palme?

ZEFLEMISTUL: — Te-ai speriat? Noi „marii artiști"... *(ride). (Ușa se deschide încetișor și apare factorul poștal).*

POȘTAȘUL: — Detașamentul clasei a VI-a?

TOȚI: Aici! Prezent! Da!

POȘTAȘUL: *(rizind)* — Aveți un plic din.. Lună!

(Copiii îl privesc mirați. Băiatul cu idei ia plicul și citește:)

— Grozav! Ne scrie Moș Gerilă! Ia ascultați! „Voi veni și la voi foarte curînd. Sper că mă veți aștepta. N-am să viu singur ci cu încă un oaspete pe care sînt convins că îl veți îndrăgi... *(Bucuroși, copiii încep să strige)*: — Să-l primim ca niciodată! Să-i facem cea mai frumoasă surpriză! Să aducem cel mai înalt brad! Să facem o serbare cum nu s-a mai pomenit!

BAIATUL CU IDEI: — Dar pînă una alta să-i răspundem cam așa: — Ca în fiecare an, te așteptăm iubite Moș Gerilă, să ne aduci un sac de visuri noi și de urări pentru un an ferice și bogat... Un an încununat de pace și frumos, un an cum alții n-au mai fost sub soare... *(cortina se lasă încet. Din dreapta prin fața cortinei apare CRONICARUL ținînd la subțioară o carte confecționată din carton și o pană de gîscă).*

CRONICARUL: Io, Constandin al lu Ilie, făcutu-am grea însemnare a gîlcevei ce avutu-a loc între pionieri întrucît e nevoie a se cunoaște de către tot omul de aicea că așa cum ne este obiceiul, faptă bună hotărîtu-am să facem spre bucuria aceluia moșu carele purces-a la drum lung către noi. Așa că, hotărîtu-am cum că, i-ar fi plăcut să purcedem la împlinirea unei mari bucurii pentru prea înalta lui cinstire, așa că...

(De sus cade, desfășurîndu-se un program ca un pergament cu pecetii. Pe program stă scris cu litere mari. Din scenă cineva citește:

„Dragi pionieri și școlari,
Vă invităm la serbarea noastră
care va avea loc, aici, în fața
dumneavoastră *(bate primul gong).*
și care sperăm c-o să vă placă
(bate al doilea gong)
Și acum... *(al treilea gong)*

Cortina!!!

(Cortina se deschide în sunetele unei melodii vesele. Decorul e cît se poate de sărbătoresc. Pereții ornamentați cu crenguțe de brad, steluțe, rachete, sateliți, Luna etc... Sus, încrucișate, se văd ghirlande și serpentine de hîrtie creponată. Intr-o parte a scenei, în față, cocoțat pe un scaun (realizat pe o scară nu prea înaltă, dublă, mascată cu o draperie) se află Cronicarul cu ceaslovul și pana lui. La deschiderea cortinei se ridică ușor și se înclină în fața spectatorilor, apoi tacticos deschide ceaslovul)

CRONICARUL: Care va să zică... Așa. *(Deodată în sunetele unui vals năvălesc în scenă „fulgii de zăpadă", fetițe între 8-9 ani, costumate în rochițe albe foarte crețe și scurte din tifon apretat și dansează. Către sfîrșitul dansului intră înfuriat în scenă cu o sabie în mînă MARELE SCRIMEUR o fetiță costumată pentru carnaval în mușchetar care țipă)*

— Unde-i carnavalul? La o parte că vă spintec! *(speriați, fulgii de zăpadă fug din scenă. Marele Scrimeur iese după ei la fel de înfuriat. Imediat după dispariția lor, costumat în fulg de nea, intră Băiatul cu idei și rizind exclamă:)*

— Bine că mi-a venit ideea asta. Ceăla dinainte era dans? Ia priviți aici!! Artă, nu jucărie! *(Dansează cîntîndu-și singur, bineînțeles foarte prost. In tot acest timp cronicarul, se arată foarte surprins de tot ceea ce vede. In vreme ce Băiatul cu idei dansează plin de importanță intră în fugă Marele Scrimeur urmărit de trei măști. Flămînzilă (Zeflemistul). Setilă (Obraznicul) și Harap alb (Postașul).*

FLAMINZILA: — Il mănînc! *(către Setilă)* Cine-i asta mă?

SETILA: Unul dintr-a VI-a. Face pe leul!

FLAMINZILA: Am să-l înghit și s-a terminat cu el.

HARAP ALB: Ce te tot lauzi? Nu vezi că-i o fetiță? Mare lucru să-nghiți un fulg de nea. Ți se topește-n gură și gata!

BAIATUL CU IDEI: — Hait! Am pățit-o! Despre mine vorbesc! Eu sînt fulgul de nea! *(O ia la fugă; se ciocnește de Marele Scrimeur și se iscă o mică harababură în scenă).*

CRONICARUL: *(foarte mirat)*

— Ce-i asta? Nu mai înțeleg nimic! Cine sînteți? Ce-i indisciplina asta? Ei bine, la prima adunare de detașament... *(aparte)* Dar ce, parcă poți să-i cunoști așa costumați cum sînt? *(către spectatori uitînd tonul de cronică)* Dragi spectatori, o mică încurcătură. Nu-i luați în serios! *(Cei cinci ies din scenă. Intre timp Cronicarul a coborît de pe scară și fuge după cei cinci. După dispariția Cronicarului intră LAUDAROSUL îmbrăcat școlărește cu guler și fundă la gît, fără cravată, cu o servietă mare doldora cu cărți sub braț).*

Sînt un școlar
Cum foarte rar
Pe lume se-ntîlnesc
In catalog
Priviți mă rog
Ce note-mi strălucesc!
Am cinci de zece, doi de opt
Că sînt la minte copt.
Mai am și-un trei
Dar asta ce-i?
Se-ntîmplă orișicui
Și ce păcat!
C-am învățat.
Deci nici nu-l meritam.
Căci sînt școlar
Cum foarte rar
Pe lume se-ntîlnesc.
Chiar versuri scriu
Căci vreau să fiu
Cel mai citit poet.
Sînt și sportiv,
Am la activ,
Priviți, și un brevet.
Cu nasu-n vînt
De fel nu sînt
Deși aș merita.
Mereu atent,
Inteligent
Ca mine altul nu-i.
Sînt ordonat
Și delicat.
Școlar la locul lui
Dar nu știu ce-i;
Colegii mei
Mai toți mă ocolesc.
Sînt păcătoși,
Invidioși
Că-n toate-i depășesc.
M-ar critica
De s-ar putea
In fiecare ceas,
Dar eu i-ascult
Și le zîmbesc
Și-apoi le rîd în nas,
Căci sînt școlar
Cum foarte rar
Pe lume se-ntîlnesc!...

(Cronicarul îl surprinde și furios trîntește de pămînt papucii pe care, fiind foarte grăbit, îi luase în mînă).

CRONICARUL: — Te-am anunțat eu să vii? Ah! Papă lapte. Ai stricat totul. Trebuia să aștepți pînă îți vine rîndul. Acuma, gata! Șterge-o! *(Lăudărosul descumpănit pleacă. Cronicarul continuă către spectatori)*: Dragi pionieri și școlari, iertați-ne... A fost ceva cu totul neprevăzut... *(spontan)* Și-acum... *(bate din palme)* — să intre Marele Fakir! *(luîndu-și papucii se urcă la loc pe scară și își îngroapă iarăși capul între coperțile uriașului ceaslov, citind rar:)* „Prea iubiți ascultători, cu ajutorul marelui fakir al lumii, Tarakukaramanru voi purcede acum, spre desfătarea privirilor voastre cu cele mai de seamă din cîte au fost minuni prea această lume... *(In vreme ce acesta citește mai departe, din dreapta, intră Obraznicul. Recită cu dezinvoltură:*

Dacă pe lume m-am născut
Cu ochi ca ceru-nourat
Și părul permanent făcut
Spuneți-mi, oare-s vinovat?

Dacă-s mai slab decît ceilalți.
Și nu mă las de copiat
Și mai chiulesc din cînd
în cînd
Cu ce sînt oare vinovat?

Că am o minge prea sprințară
Ce-n multe geamuri a intrat
Cînd o băteam voios pe-afară,
De ce sînt oare vinovat?

Că nu-nțeleg prietenia
Mi s-a tot spus. E-adevărat.
Dar n-am nevoie de prieteni.
Și ce-i, cu asta-s vinovat?

In clasa cincea repetent
De vreo trei ani m-au tot lăsat
Dar dacă nu pot fi atent
Și nu țin minte-s vinovat?

Vă rog acum să judecați
Și adevăru-adevărat
In scris pe scenă să-mi lăsați
Să știu și eu: sînt vinovat?

Cronicarul scoțînd o exclamație de neputință se face mic acoperindu-și capul cu cartea. In timp ce Obraznicul recită ultimele versuri, în scenă năvălesc certîndu-se Zeflemistul și două fetițe cu un carton mare închipuind o gazetă de perete).

PRIMA FETIȚA: — Ai vrea ca totul să fie numai cum îți place ție?

ZEFLEMISTUL: — Nu-i adevărat! Dar eu am o sarcină importantă. Iți dai tu seama ce înseamnă o gazetă festivă?

A DOUA FETIȚA: — Mi se pare că am o idee.

ZEFLEMISTUL: — Mmmm!?

A DOUA FETIȚA — Dragi pionieri și școlari, cu ocazia Anului Nou colectivul gazetei de perete vă felicită din toată inima pentru...

ZEFLEMISTUL: — Ce face?

A DOUA FETIȚA: *(mai nesigură)* — Cu ocazia Anului Nou...

ZEFLEMISTUL: — Anul Nou, Anul Nou. Parcă An Nou

EXPERIENȚELE MARELUI F

EXPERIENȚA NR. 1.

Se face următorul amestec de substanțe într-un vas sau o cutie de metal: 60 gr. pilitură de fier, 7 gr. sulfat de cupru, 2 gr. sare de bucătărie, 1 gr. clorură de calciu, 1 gr. clorat de potasiu. Cînd spectatorul chemat din sală vine și ține vasul în mînă, Marele Fakir toarnă apă. Vasul se va încălzi, iar spectatorul speriat îl va arunca, bineînțeles.

EXPERIENȚA NR. 2.

Intr-o sticlă verzuie de 1 litru se dizolvă în apă clorură ferică sau azotat feric. Se adaugă apoi 3—4 cm. cubi de acid sulfuric, pentru ca soluția să devină acidă. Pe masă, Marele Fakir va avea pregătite dinainte cinci pahare în care toarnă cîteva picături din următoarele substanțe, astfel:

Paharul nr. 1: gol.
Paharul nr. 2: sulfocianură de potasiu.
Paharul nr. 3: ferocianură de potasiu.
Paharul nr. 4: clorură de bariu sau azotat de bariu.
Paharul nr. 5: bicromat de sodiu.

Din sticla cu „apă", preparată dinainte, se toarnă pe rînd în fiecare pahar. Intrînd în reacție cu substanțele din pahare, se vor observa următoarele fenomene:

Paharul nr. 1: apa rămîne incoloră deci este apă.

Paharul nr. 2: se colorează în roșu, deci: vin.

Paharul nr. 3: se colorează în albastru, deci: cerneală.

Paharul nr. 4: se produce un lichid alb lăptos, deci, lapte.

Paharul nr. 5: fierbe, deci se realizează sifon.

Atenție! Toate substanțele sînt otrăvitoare.

EXPERIENȚA NR. 3:

Din sală este chemat un spectator pentru a-l ajuta Marelui Fakir. Inainte de a-l ajuta este rugat să se spele pe mîini împreună cu Marele Fakir. Unul dintre ajutoarele Marelui Fakir le toarnă apă dintr-o cană, iar celălalt le oferă cîte un prosop curat. Atunci cînd se va sterge cu prosopul, mîinile spectatorului se vor umple de cerneală. Explicația: în apa din cană este dizolvat calaican (sulfat feros), iar prosopul care i se dă spectatorului este îmbibat într-o soluție de tanin, apoi uscat și călcat.

EXPERIENȚA NR. 4.

Marele Fakir fumează, iar sticlă astupată cu un dop. d
Explicația: în sticlă se află pu
iar dopul este îmbibat în amon
fum alb, clorura de amoniu.

EXPERIENȚA NR. 5.

Carafa misterioasă: pe masă
pahare preparate ca și la exper

Paharul nr. 1 — gol.

Paharul nr. 2 — cîteva pică
fier (soluție apoasă).

Paharul nr. 3 — o linguriță a

Paharul nr. 4 — cîteva pică
fier (la fel ca în paharul nr. 2

In carafă se dizolvă o ling

Scenetă de I. ZAMFIR şi C. MIHAI

MOŞ GERILĂ !

ne trebuia nouă acum ! E mai bun ăsta vechi. Are mai multă experienţă. Ascultaţi-mă voi pe mine... Ei, dar sarcina-i sarcină.. Pentru sosirea Anului Nou trebuie să apară gazeta, şi încă ce gazetă ! Cum ziceai ?

PRIMA FETIŢA : — Mai lasă pălăvrăgeala ... Dragi pionieri şi şcolari ... Cu ocazia ...

ZEFLEMISTUL : — De ce „dragi ?" Ajunge : pionieri şi şcolari.. simplu. Sîntem pentru economie de vorbire ...

A DOUA FETIŢA : Cu ocazia Anului Nou ...

ZEFLEMISTUL : — Lasă-te dom'le ! Ce ocazie ? Fără !

PRIMA FETIŢA : — Vă felicităm din toată inima ...

ZEFLEMISTUL : — Fără inimă ...

A DOUA FETIŢA : — Vă felicităm pentru frumoasele rezultate ...

ZEFLEMISTUL : — Ce rezultate ? Ia termină ! Mai simplu. Uite cam aşa :

CRONICARUL : — Afară ! Afară ! Nu vedeţi că aţi nimerit pe scenă ? Nesocotiţilor ! *(cei trei fug speriaţi. Dintr-odată se stinge lumina. Cîteva clipe e întuneric. Din fundul scenei izbucneşte o flacără orbitoare şi se aprinde şi lumina. In faţă, lîngă rampă cu braţele larg desfăcute ţinîndu-şi mantia Marele Fakir (Băiatul cu idei) inclină capul în faţa spectatorilor).*

CRONICARUL : *(surprins)* — Aaa! Marele Fakir Tarakukaramanru... *(către el)* Plecăciuni... plecăciuni...

MARELE FAKIR : (se inclină, apoi merge să-şi ia locul la o măsuţă adusă în scenă tot pe întuneric. Bate din palme şi din dreapta şi stînga scenei intră cîte un mic ajutor al lui. Amîndoi sînt costumaţi la fel, cu pantalonii albi, largi pînă la gleznă şi strînşi jos, cu papuci în picioare şi turbane mari colorate pe cap. Pe cîte o tavă aduc cele necesare fakirului pentru experienţe. In tot timpul numărului, Marele Fakir nu vorbeşte nimic ci, prin diferite semne, îi transmite Cronicarului ceea ce doreşte iar acesta „ţine legătura" cu publicul. Marele Fakir face semn Cronicarului să coboare apoi făcînd cîteva semne deasupra mesei şi a paharelor de pe masă aşteaptă să fie tradus).

CRONICARUL: — Iubiţi spectatori ! Marele Fakir spune că veţi vedea aici o serie de minuni pe care el le va face.

MARELE FAKIR : *(face semn să cheme pe cineva din sală).*

CRONICARUL : — Cine are curaj şi vrea să vadă mai deaproape minunile Marelui Fakir este rugat să vină pe scenă. *(Bineînţeles, un spectator va veni. Urmează experienţa nr. 1)*

CRONICARUL : — Aţi văzut deci şi dumneavoastră că îndrăzneţul pionier care a avut curaj să se apropie de minunile Marelui Fakir a aruncat vasul care se încălzise în mina lui mai rău decît jăratecul ! *(Marele Fakir iar face semne zîmbind, mîngîindu-şi barba scurtă, neagră).*

CRONICARUL : Acum, iubiţi spectatori, prea vestitul Fakir va transforma apa rînd pe rînd în faţa dumneavoastră în vin, cerneală, lapte şi sifon. Vă sfătuiesc să fiţi atenţi. *(Experienţa nr. 2).*

CRONICARUL : — Cele ce v-am spus s-au adeverit ! Mă închin în faţa acestor minuni *(se apleacă în faţa Marelui Fakir care îi răspunde la fel).* Acum, dragi spectatori, cine mai vrea să vină pe scenă ? Cine are curaj ? Dumneata ? Prea bine, Ia arată mîinile ! *(Marele Fakir cercetează mîinile spectatorului apoi, dînd din cap, bate din palme. Micile ajutoare aleargă în culise de unde se întorc cu un lighean, o cană cu apă şi două prosoape. Marele Fakir face semn spectatorului să se spele împreună cu el. Experienţa nr. 3).*

CRONICARUL: N-ai de ce să te superi. Iese la spălat ! Dragi spectatori vom face acum o mică pauză. Marele Fakir vrea să fumeze dintr-o pipă străveche pe care a primit-o cadou acum cîteva zile de la un spectator ca dumneavoastră. Marea proprietate a pipei este că nu scoate fum direct ci, fără să ne dăm seama cum, tot fumul se strînge într-o sticlă. Iată aici pe măsuţă sticla *(Marele Fakir merge şi-i pune dopul apoi fumează Experienţa nr. 4).*

CRONICARUL : — După cum aţi văzut, tot ceea ce v-am spus a fost perfect adevărat. Veţi avea însă acum prilejul să vedeţi una dintre cele mai grozave minuni ale secolului nostru. Fiţi foarte atenţi vă rog ! *(Experienţa nr. 5).*

(După ce experienţa e gata, fakirul bate din palme inclinîndu-se în faţa spectatorilor şi, ca şi la venirea lui, lumina se stinge dintr-o dată. Din nou în fundul scenei se aprinde o flacără (de clorat de potasiu şi zahăr tos în cantităţi egale şi i se dă foc). Marele Fakir dispare fără a fi văzut de spectatori. Imediat după dispariţia lui, în locul unde s-a produs flacăra se vede lumina unui bec albastru mascat sau, spirt care arde într-o farfurioară. Intră SUPERSTIŢIOASA *cu o casma în mînă şi, tiptil, se apropie de flacără).*

CRONICARUL: — Hei, ce faci acolo ? Ce te-a apucat ?

SUPERSTIŢIOASA : *(mai mult în şoaptă :)* — Ssst ! Linişte ! Am găsit o comoară !

CRONICARUL : Eşti nebună!

SUPERSTIŢIOASA : Taci ! Am să-ţi dau şi ţie ceva !

CRONICARUL : *(coborînd de pe scară)* Şterge-o imediat ! Unde te trezeşti ?! *(Superstiţioasa, işi ia iute casmaua şi fuge).*

CRONICARUL : *(către spectatori).* Ca să vedeţi şi dumneavoastră iubiţi spectatori ce caraghioşi mai pot exista astăzi.

(Intră vijelios RADIOFONISTUL *strigînd) :*

— Se apropie clipa ! Vin ! Pregătiţi-vă!

CRONICARUL : *(repede)* — Ai prins semnalele ? Bravo ! ... Ia să aud şi eu ! *(încearcă să-şi pună căştile, dar de emoţie nu reuşeşte şi strigă:)* Du-te ca vîntul şi anunţă-i şi pe ceilalţi !

RADIOFONISTUL : *(vesel)* — Am zburat !

CRONICARUL : *(Face o piruetă în scenă, îşi ia papucii şi, grav, se urcă la locul lui pregătindu-se să noteze sosirea lui Moş Gerilă; între timp intră în scenă Radiofonistul iar după el vreo opt copii de vîrste diferite. Doi dintre ei aduc şi un planiglob pe care-l aşază pe peretele din fund. E multă larmă şi veselie).*

— Mie ce o să-mi aducă Moş Gerilă ? Dar mie ? Eu aş vrea să-mi aducă o sanie !

RADIOFONISTUL : Copii, o clipă ! Uitaţi-vă aici ! Cît e ceasul ?

UN COPIL : Douăsprezece fără un sfert.

RADIOFONISTUL : Aşa. Acum să urmărim pe hartă pe unde a trecut Moş Gerilă şi încotro va pleca de la noi ! Iată, a trecut prin Moscova, minunata capitală a Uniunii Sovietice. Cînd la noi a fost ora 11, acolo miezul nopţii sosise. Moş Gerilă s-a oprit, fireşte, la uriaşul pom de iarnă şi la carnavalul din sala Kremlinului. A împărţit daruri pionierilor şi, cînd ceasul din turnul Spaski a sunat prima bătaie a noului an, Moş Gerilă a plecat spre noi. Din clipă în clipă, trebuie să sosească aici. Drumul e lung dar cînd călătoreşti pe o rachetă mai are vreo importanţă distanţa ? De aici, oaspetele se va îndrepta către copiii din alte ţări...

(Din culise se aud pocnituri de bici şi sunetele unui clopoţel. In scenă intră grupul urătorilor:)

URATORII : — Primiţi plugul ?

COPIII *(bucuroşi)* Da ! Da !

(Cei patru urează).

Aho, aho, şcolari şi fraţi
Staţi puţin şi -ascultaţi !
In văzduh, spre răsărit,
O rachetă s-a ivit
Pe rachetă voiniceşte,
Anul Nou călătoreşte,
Anul Nou înveşmîntat
In strai limpede, curat.
La ureche clopoţei,
La picioare zurgălăi,
Inc-o roată măi flăcăi !
Hăi, hăi !
Şi nu vine ca-n alţi ani
Dus de caii năzdrăvani
Nici pe-un plug cu şase boi
Cum a mai venit la noi,
Nici pe-un car cu patru roate
Şi cu osii argintate
Ci soseşte, frăţioare,
Pe-o rachetă zburătoare,
Pe-o rachetă aurită
Printre stele azvîrlită.
La ureche clopoţei
La picioare zurgălăi
Inc-o roată, măi flăcăi
Hăi, hăi !
Şi cum trece i se-nclină
Stelele cu-a lor lumină
Şi el trece ca un cînt
Alergînd către pămînt
Să ne-aducă, bucuroşi,
Oaspeţi, aşteptaţi, frumoşi.

Aho, aho, şcolari fîrtaţi
Ia mai staţi şi ascultaţi :
Anul Nou a şi sosit
Şi venind din depărtări
Ne-a făcut zeci de urări
Sănătoşi să fim, voioşi,
Şi voinici, înalţi, frumoşi
Şi cu inima curată
Şi cu mintea luminată,
Casa mîndră şi bogată
Ţară dragă-mbelşugată,
Braţul tare, de oţel,
Duşmanul să-l frîngi cu el
La ureche clopoţei
La picioare zurgălăi
Inc-o roată, măi flăcăi,
Hăi, hăi !
Tineri tot mereu să fim,
Visele să ne-mplinim
Şi să creştem în ăst an
Ca voinicul năzdrăvan,
Intr-un an cît alţii-n şapte
An bogat în roade coapte,
An bogat de ne-ntrecut
Cum alţi ani n-am mai avut !
Ani cum vor urma, o mie,
Plini de-naltă bucurie,
Viaţă lungă să ne fie !
La ureche clopoţei
La picioare zurgălăi
Inc-o roată mai flăcăi
Hăi, hăi !

(Copiii îi înconjoară întrebînd):

— Nu l-aţi întîlnit cumva în drum pe Moş Gerilă ?

(Din culise se aud sunete de trompete. Intră „cei şapte pitici" unul după altul. Primul poartă un tort mare ornamentat frumos).

— Din partea prea frumoasei Albă ca Zăpada v-aducem acest tort pregătit cu mîinile ei minunate.

COPIII : *(mulţumesc. La un nou semnal de trompetă intră Moş Gerilă şi Anul Nou. Moş Gerilă lăsînd sacul cu jucării şi pomul de iarnă pe care îl poartă în mînă, vine cu braţele întinse către copii).*

MOŞ GERILA : — Bine v-am găsit, dragii moşului, sănătoşi, şi voinici ! Ei, dar mari aţi mai crescut numai într-un an de cînd nu ne-am văzut ! *(se uită împrejur, apoi, luîndu-l de mînă pe Anul Nou):* Iată, copii, oaspetele despre care v-am scris. Anul Nou 1959 ! E mic dar voi va trebui să aveţi grijă de el, să nu-l supăraţi, să-l înveseliţi cu faptele voastre frumoase, cu notele bune şi cu bucuriile voastre încît să crească mare şi voinic ca Făt Frumos din poveste ! Imbrăţişaţi-l ! *(Copiii îi îmbrăţişează pe amîndoi apoi, la un semn al Cronicarului se strîng, în partea dreaptă a scenei unde aşază bradul adus de Moş Gerilă şi cîntă cu multă căldură cîntecul: „Moş Gerilă").*

MOŞ GERILA : *(rîzînd)* — Ei, şugubeţi mai sînteţi, dragii moşului. Oare voi nu ştiţi că sînt aşteptat de sute şi mai de copii ca şi voi ? Va trebuie să plec şi încă destul de iute că, drept e, am cam întîrziat şi drumu-i lung şi viscoleşte... *(se apropie de sacul cu jucării).* Am aici în sac şi cîte-un dar pentru voi. Am mai lăsat şi la uşă afară nişte sănioare, nişte skiuri şi alte lucruşoare. Pe fiecare dar, e scris numele celui care-l primeşte aşa că ...

(Pe ultimele cuvinte ale lui Moş Gerilă cortina se lasă încetişor. In faţa cortinei apare Crainicul).

CRAINICUL : — Aşa că, iubiţi spectatori deoarece prea iubitul nostru Moş Gerilă n-a putut rămîne la carnavalul ce va urma imediat, o să-l petrecem fără el iar dacă veţi vedea printre măştile din sală pe cineva costumat în Moş Gerilă să nu cumva să credeţi că e cu adevărat Moş Gerilă ... Oricum, pe noi toţi, cei pe care ne-aţi văzut aici, pe scenă, ne veţi recunoaşte şi ne veţi putea felicita sau ... critica. Vă urez petrecere frumoasă !! *(face o plecăciune către public şi dispare în spatele cortinei).*

— Sfîrşit —

... IR

(tanin) sau acid sulfuric. Cînd această soluţie (despre care, bineînţeles, se spune că e apă curată) se toarnă în pahare, se observă următorul fenomen :

Paharul nr. 1 : apa rămîne incoloră.
Paharul nr. 2 : se colorează în brun.
Paharul nr. 3 : apă incoloră.
Paharul nr. 4 : coloraţia brună.

1) Se toarnă paharul nr. 1 (incolor) în paharul 2 (brun) se va obţine culoare brună.

2) Se toarnă paharul 3 (incolor) în paharul 4 (brun) se va obţine apă incoloră.

3) Se toarnă în carafă paharul obţinut din 1 şi 2 (brun) şi apa din carafă va deveni brună.

4) Se toarnă paharul obţinut din 3 şi 4 (soluţie incoloră) şi toată apa devine, la loc, incoloră.

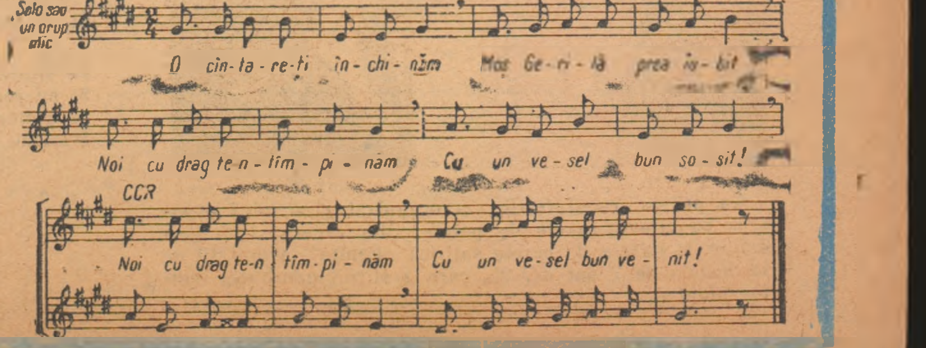
MOŞ GERILA

Muzica : LIVIU DANDARA

Anu-ntreg te-am aşteptat
Moşule cu păr de nea.
Ori e drumul depărtat
Ori ţi-a fost cărarea grea ? } bis

Poate nici nu ştii ce greu
E s-aştepţi să-ţi calce-n prag
Nopţi şi zile lungi, mereu,
Oaspetele cel mai drag. } bis

Moş Gerilă prea iubit
Bine ai venit la noi
Dar de-acum s-a isprăvit
Nu-ţi mai dăm drumu-napoi. } bis

450 DE ANI DE LA APARIȚIA PRIMEI TIPĂRITURI ROMÎNEȘTI

„Luceafărul"

Era în zori... Cu miinile și chipurile pătate de felurite cerneluri, ucenicii tipografi au scos de sub teascuri o filă — ultima — a unei cărți groase, cu litere negre, șovăielnice. Un om cărunt a luat teancul de file tipărite și apropiindu-și-le de ochi, a lăcrimat de bucurie. Avea în față întiia carte tipărită în Țara Rominească...

Era. 10 noiembrie 1508...

A trecut de atunci aproape o jumătate de veac și cartea rominească a străbătut un drum glorios. De la vechile tipografii transportate din mănăstire în mănăstire în căruțe și pînă la „Casa Scînteii", nu s-au scurs parcă patru sute cincizeci de ani, ci milenii.

In literele de plumb s-au adunat cuvintele înflăcărate ale Văcărescului, care lansa pătimașa-i chemare:

„Urmașilor mei Văcărești
Las vouă moștenire,
Creșterea limbii romînești
Și-a patriei cinstire".

Pe paginile cărților au scînteiat mai apoi satirele lui Grigore Alexandrescu, versurile întristatului Cîrlova și ale „veselului" Alecsandri.

Intr-o zi, într-o fericită și nemuritoare zi, un tînăr palid, cu plete negre și ochii mari, luminoși, a muiat pana în călimară și a înscris pe fruntea unei pagini albe, un cuvînt: „Luceafărul".

Gîndurile zboară spre meșterii tipografi care s-au întîlnit — primii — cu paginile lui Sadoveanu și Arghezi.

In nopțile fără stele, cînd comuniștii se aflau în ilegalitate, în poduri de case sau în beciuri întunecate, se tipăreau manifeste, soli ai speranței. Sîngele multor comuniști s-a amestecat cu tușul tipografic, cuvîntul tipărit era o armă neprețuită.

Cît de mult mi-aș fi dorit să fiu eu tipograful care, în seara unei zile de august, în 1944, culegea din casete literele mari care vesteau o nouă eră în istoria patriei eliberate.

Se cuvine un cuvînt de mulțumire pentru minunații noștri meșteri tipografi, de la cei mai vîrstnici pînă la ucenici, și pînă la cel care culege și așază în pagină, aceste rînduri...

Istoria zbuciumată a cărții romînești se confundă cu istoria bîntuită de furtuni a patriei noastre...

Sărbătoarea cărții

Intre 15 și 21 decembrie se desfășoară tradiționala săptămînă a cărții romînești, care se sărbătorește anul acesta cu ocazia împlinirii a patru veacuri și jumătate de la apariția primei tipărituri romînești.

Pentru prima oară vor apare, adunate între scoarțele unui singur volum, toate poeziile lui Mihail Eminescu și Tudor Arghezi, cărți care vor fi adevărate bijuterii pentru orice bibliotecă. Vor mai vedea lumina tiparului volume de scrieri alese de Mihail Kogălniceanu, B. P. Hașdeu, Nicolae Filimon și Mihail Sadoveanu.

Dintre cărțile scriitorilor noștri contemporani, vor apare primele 4 volume ale romanului „Rădăcinile sînt amare" de Zaharia Stancu, poemul „Surîsul Hiroșimei" de Eugen Jebeleanu, precum și alte lucrări semnate de Marcel Breslașu, V. Em. Galan și Cicerone Theodorescu.

Un eveniment de mare însemnătate îl constituie de asemenea tipărirea **Dicționarului limbii romîne moderne** într-un singur volum.

Acest ritm nemaiîntîlnit de tipărire, această strădanie de îmbogățire a culturii romînești cu noi valori, reprezintă grija pe care Partidul nostru o poartă pentru desăvîrșirea revoluției culturale într-o țară în care a fost lichidat într-un timp scurt, analfabetismul. Intre anii 1951—1958 s-au tipărit nu mai puțin de 241.777.118 exemplare de cărți.

In Capitală va avea loc un festival literar organizat cu ocazia deschiderii săptămînii cărții romînești la care vor participa poeții: Mihai Beniuc, Maria Banuș, Eugen Jebeleanu, Veronica Porumbacu, Mihu Dragomir, Eugen Frunză și Victor Tulbure.

E sărbătoarea entuziastă a unui popor liber, ce-și făurește o viață nouă, într-o țară nouă.

TOMA GHEORGHIU

Pe ordinea de zi: gazetele de perete

Aceste rînduri se adresează în primul rînd pionierilor care fac parte din colectivele de redacție ale gazetelor de perete din unități și detașamente. Iată despre ce este vorba: cu cîteva zile în urmă, la Școala de 7 ani nr. 74 din București, a avut loc o consfătuire la care au participat colectivele de redacție ale gazetelor de perete pionierești din raionul Tudor Vladimirescu.

Pentru început, un tovarăș redactor de la „Scînteia pionierului" a vorbit despre cum se poate realiza o gazetă de perete interesantă, atractivă, iar apoi participanții s-au înscris la cuvînt.

Vorbind fiecare despre felurite și însemnate probleme ale muncii lor, redactorii gazetelor de perete au fost cu toții de acord că gazeta de perete pentru a fi citită și apreciată, pentru ca să aibă autoritate în rîndurile cititorilor și pentru ca articolele ei să ajute unității sau detașamentului, trebuie:

— să fie schimbată cu regularitate;

— să aibă o prezentare grafică frumoasă, curată;

— să cuprindă articole scurte scrise foarte, foarte citeț;

— să publice articole scrise nu numai de membrii colectivului de redacție, ci de cît mai mulți pionieri din unitate sau detașament;

— să aibă un număr foarte mare de corespondenți;

— să aibă redactori entuziaști, cu multă dragoste față de îndeplinirea sarcinii care le-a fost încredințată.

După cum se pare, participanții la consfătuire au fost foarte activi; au vorbit cu înflăcărare, au spus multe lucruri interesante. Cum vor fi puse în aplicare toate cele discutate? Aceasta ne-o vor arăta, desigur, nu peste mult, înseși gazetele lor de perete.

Cu prilejul consfătuirii, s-a organizat și o mică expoziție cu cîteva gazete de perete din raion. In clișeu (stînga): gazeta de perete satirică „Penița", a unității de la Școala de 7 ani nr. 95, care a stîrnit admirația multor pionieri.

NICOLAE LABIȘ *)

Peste pădurile țării, a căzut întîia zăpadă. Undeva, în munți, în satul copilăriei poetului, au început să picure pe drumuri clinchetele argintii ale zurgălăilor și neaua cade liniștitoare, cu străvezimi de legendă, sub fereastra casei în care s-a născut, în urmă cu 23 de ani, Nicolae Labiș. Intr-o zi de decembrie, dar o zi mohorîtă, cu arbori cenușii, cu picături de ploaie și fum, poetul, cea mai mare speranță a poeziei romînești, a închis ochii pentru totdeauna, în urma unui accident tragic.

Odată, mi-a spus că îi place să stea, iarna, pe un cîmp potopit de lumină și liniște, cu ochii închiși, și să simtă cum fulgii de nea i se aștern pe gene. In 1952, toamna, cînd ne-am cunoscut la București la Școala de Literatură, a venit în mijlocul nostru cu toată prospețimea pădurilor Moldovei, a căror frumusețe îl fermeca. Era ceva firesc și totuși neobișnuit în cuvintele lui.

Prima lui apariție în librărie a fost o carte pentru copii; poemul **„Puiul de cerb"**, pe care mai înainte îl tipărise în cîteva numere din **„Cravata roșie"**. Era în această cărticică o fărîmă din sufletul lui pur și generos și amintiri dintr-o copilărie din care nu ieșise pe deplin, dragoste pentru țară și pentru oameni.

Scria versurile pentru copii cu nespusă încîntare. Cînd îmi vorbea despre isprăvile personajului său **„Păcălici"** avea ochii strălucitori, chicotea ca un școlar și interpreta textul cu pasiune.

Călătorea în țară și în 1956, mi se pare, a stat cîteva săptămîni într-o tabără de pionieri din munți. Pentru surioara lui mică avea o adevărată adorație și în preajma Anului Nou, cînd se ducea în satul lui, la Mălini, ducea cu sine păpuși, jucării miraculoase, cărți cu poezii și bomboane. I-a închinat poezii minunate care au apărut în **„Luminița"** mai apoi.

Curînd, după moartea lui, am plecat într-un sat, cu un grup de prieteni și am citit copiilor versuri. Le-am recitat și poezii de Labiș și copiii ne-au ascultat fermecați, din bănci. La sfîrșit, o fetiță din clasa a III-a s-a apropiat de noi și ne-a dat o scrisoare scrisă pe filă de caiet, rugîndu-ne să i-o înmînăm **„tovarășului Labiș, la București"**. Nu aflase trista veste dar nu puteam să i-o spun tocmai eu, așa că am luat scrisoarea și i-am promis că o voi da poetului. Am privit-o pe autoare... Pentru ea, pentru toată clasa. Nicolae Labiș trăia. Am citit aceasta în ochii mari ai copiilor.

Și, de-atunci, nu pot să cred că poetul nu mai există. Rătăcește poate, prin pădurile înzăpezite ale Moldovei, printre pîraiele înghețate, printre stejarii bătrîni, acoperiți de cristale scînteietoare...

GHEORGHE TOMOZEI

**) Spicuiri din cartea în pregătire: „Simfonia neterminată"*

Nicolae Labiș

Focul de tabără

Un foc de tabără înalt; din el
Țișneau scîntei spre-a cerurilor roată,
Iar noi, în jurul focului, inel,
Cu inima oprită să mai bată
Stam ascultîndu-i glasul subțirel
Fetiței cu scufița-mbujorată.

Se prelingea pe lucruri glasul ei
Precum o argintie poleire,
Neliniștit se agita prin tei,
Urca spre ceruri ca un fum subțire,
Mă-nvăluia-n zvon lung de clopoței
Și-mi amețea întreaga mea simțire.

Pe tîmplă vîntu-mi luneca tăcut
Și se juca în roșia mi cravată
Și cîntecul, pe care nu-l mai uit
Deși nu pot să-l mai repet o dată
Imi deschidea ușor către trecut
Fereastră neclintită și ciudată.

Să fie ea, fetița de atunci,
Scufița Roșie-n păduri găsită,
Cînd canonadele-n ecouri lungi
Vuiau izbindu-mi tîmpla îngrozită?
Să fie ea, fetița de atunci,
Scufița Roșie-n păduri găsită?

Ea a tăcut. S-a dus la loc, cuminte,
Și-i tresărea sprînceana.
Eu i-am ieșit cu teamă înainte.
În noapte respira suav poiana...
— „Scufiță Roșie, mă mai ții minte?"
— „Dar nu mă cheamă-așa
Mă cheamă Ana"...

(Fragment dintr-un poem inedit)

In cinstea lui 30 decembrie

„Piinea furnalelor“

Cărbunele este un „aliment“ nespus de prețios furnalelor și locomotivelor. Fără el, oțelul nu s-ar fabrica, iar trenurile n-ar putea merge.

Lucrul acesta îl știu bine harnicii mineri ai Văii Jiului. Ei se străduiesc zi de zi să scoată la suprafață cît mai mult cărbune. Mai ales acum, în preajma aniversării Republicii, ei au obținut succese deosebite. Planul pe luna noiembrie a fost depășit de toate exploatările regiunii, în frunte aflîndu-se cei de la mina Uricani. Exemplul lor a fost urmat și de minerii de la Vulcan, care au extras peste prevederile planului lunar peste 700 tone cărbune. Cu această cantitate s-ar putea forma o garnitură de tren cu 70 de vagoane.

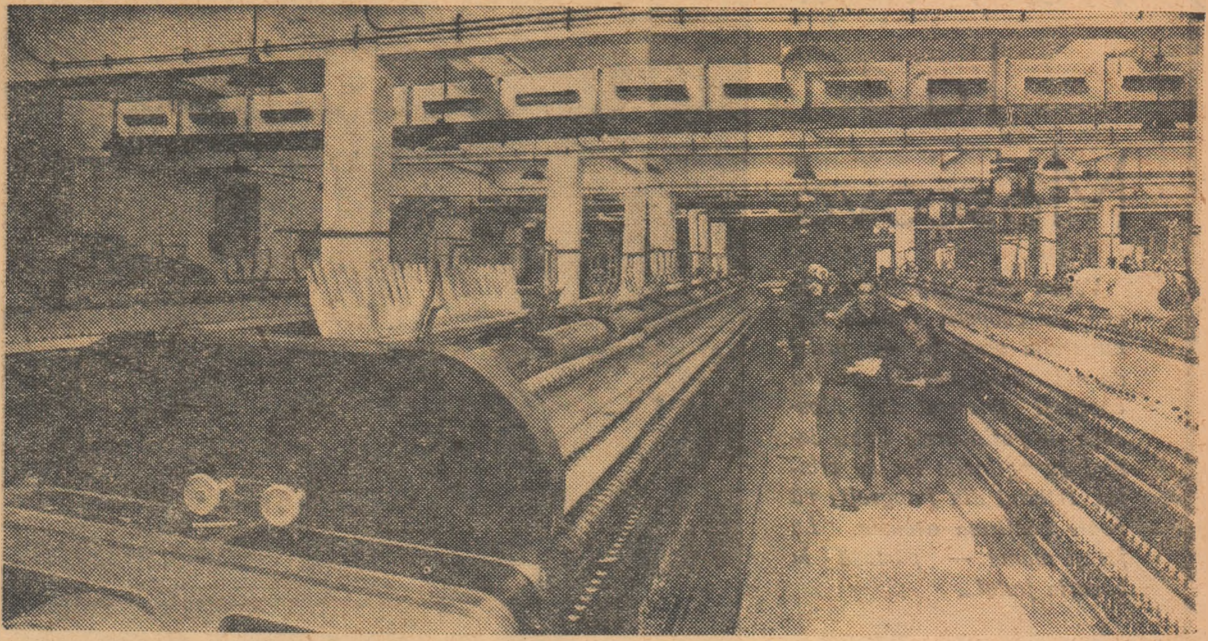
Tot mai multe mașini

Ca toți muncitorii din patria noastră, metalurgiștii fabricii „Infrățirea“ din regiunea Oradea, contribuie la opera de industrializare a țării. Strungurile, frezele, rabotezele fabricate la Oradea, sînt mult prețuite în toate uzinele patriei și faima lor a trecut de mult hotarele. De aceea, metalurgiștii orădeni se străduiesc să producă mașini de calitate tot mai bună. Și au reușit lucrul acesta. Mașinile pe care le-au fabricat în 1958 sînt de calitate mult superioară anilor trecuți. Iar acum, de curînd, cei de la „Infrățirea“ au sărbătorit o frumoasă victorie: îndeplinirea cu 25 de zile mai devreme a planului anual de producție.

125 de tone

Iarna, cînd pămîntul este acoperit de zăpadă, legumele, fructele și zarzavaturile, se culeg... numai ambalate în cutii sau borcane. Pentru ca în magazine să se găsească din belșug tot soiul de fructe și legume conservate, muncitorii fabricii de conserve „Zagna-Vădeni“ din raionul Brăila, muncesc cu multă hărnicie și dragoste. In cinstea zilei de 30 Decembrie ei au fabricat peste plan aproape 125 tone de conserve de legume în ulei și fructe.

Gîndiți-vă numai ce „cămară“ uriașă ar trebui pentru depozitarea acestui munte de cutii și borcane...

In anii puterii populare, pe intinsul patriei s-au înălțat zeci de uzine noi, iar altele s-au lărgit și s-au modernizat. Noua filatură de vigonie, instalată nu de mult la întreprinderea textilă „Răscoala din 1907“, și pe care o vedeți în fotografia de mai sus, e o adevărată mîndrie pentru muncitorii de acolo.

Palatul

Luni în șir, autocamioanele au cărat aici munți de cărămidă și var, malaxoarele uriașe au frămîntat vagoane întregi de beton, iar în mijlocul schelelor zidurile au crescut ca-n poveste. Și într-o seară limpede de iarnă, 2400 de lămpi electrice au sclipit toate în cuprinsul palatului, luminînd feeric minunea de marmură și faianță, care adunase în ea atîta dragoste și muncă omenească...

Palatul e gata și noi o să vi-l zugrăvim în cîteva cuvinte. Poate că ați și ghicit: e marele complex școlar de la Bîrlad, inaugurat zilele trecute, dar de preț al partidului pentru copiii patriei. Peste 2300 de elevi din clasele a V-a—XI-a sînt acum stăpînii acestui uriaș. Și poți spune „uriaș“ fără nici o teamă. Cineva făcea socoteala că dacă ai zăbovi numai 5 minute în fiecare încăpere a complexului, ți-ar trebui în total 75 de ore, adică mai bine de 3 zile și 3 nopți... Și astfel de cifre se desprind multe din „viața“ complexului: la construcția lui s-au folosit 4.100.000 cărămizi care, puse cap la cap, ar forma un lanț lung de 1000 km. Meșterii au montat pe ziduri și pardoseală 2000 m.p. marmură, 17.000 m.p. mozaicuri, 5800 m.p. parchet, iar rețeaua de încălzire măsoară peste 2 km.

Ca să faci cunoștință cu interiorul palatului am văzut că trebuie destul timp. Dar cei curioși pot afla că sălile de clasă sînt în număr de 60 și că există numeroase laboratoare și 20 de ateliere de tîmplărie, mecanică, lăcătușărie etc. înzestrate cu utilaj modern, unde viitorii meșteri vor deprinde cu drag meseria ce le place. De altfel nimic nu le va lipsi elevilor bîrlădeni: dormitoare (pentru cei interni) cantină, săli de lectură, o bibliotecă centrală, băi, punct sanitar, sală de sport (de 400 m.p.!) aparat cinematografic, stație proprie de amplificare. S-a făcut acolo totul pentru ca ei să învețe în cele mai bune condiții.

Așezîndu-se în băncile noi, lustruite, cei 2300 de elevi au încercat multă emoție. Și fiecare a hotărît în inima lui să învețe cu sîrg, pentru a deveni un cetățean de nădejde al patriei. Pentru a răsplăti astfel părinteasca grijă și dragoste cu care-i înconjoară partidul.

Mîndria satului

De cum se lumină de ziuă, în ușa cooperativei de consum din comuna Dragoș Vodă, raionul Călărași, se iviră cîțiva săteni. După felul cum priveau nerăbdători de vale, în lungul satului, se vedea că așteptau să vină cineva dintr-acolo.

Doar cîteva clipe zăboviră și cel căutat se arătă pe uliță.

— Bună dimineața!

— Bine-ai venit, nea Marcule! Cum a fost? Ce vești ne aduci?

Președintele, Ion Marcu, de-abia se întorsese de la București. Avea să le spună multe lucruri. Cuvintele rostite de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, în sala aceea luminoasă a Congresului cooperației de consum din țara noastră, îl înflăcăraseră.

Incetul cu încetul, cooperativa se umplu de oameni. Sătenii se strînseseră în jurul președintelui.

— De cooperativa noastră, s-a vorbit și la congres, începu însuflețit președintele. Asta nu-i puțin. Avem steagul de cooperativă fruntașă pe țară. Mîndria satului! Dar noi nu trebuie să ne mulțumim cu atît. Ar fi bine ca la viitorul congres să ne prezentăm cu rezultate și mai frumoase. Să construim un magazin universal, un bufet, mai multe magazine mixte. Toate, din fondurile proprii.

Vorbele președintelui încălzeau inima sătenilor. Clădirea aceea în care se întîlniseră de atîtea ori să-și mai spună cîte o vorbă, să se mai sfătuiască, și unde mulți dintre colectiviști își semnaseră cererea de înscriere în gospodărie, însemna pentru ei nu numai un magazin oarecare de desfacere a produselor. Cooperativa îi făcea să simtă, mai puternică, mai caldă, frăția cu cei din uzine. Doar, de-acolo, de la muncitorii orașului e zahărul, de acolo-s hainele și toate celelalte care fac să fie casa îmbelșugată. Chiar materialul de casă e de acolo. Fiindcă mulți și-au ridicat locuințe de toată frumusețea, cu acoperiș sclipitor de tablă galvanizată. Mai ales colectiviștii. In schimbul materialelor dau grîu, cereale. Că au de unde. Is oameni harnici, și pămîntul muncit cu rost, le dăruie roade îmbelșugate. Li-s pătulele pline.

*

Frații Ioniță n-au intrat de mult în gospodărie. In toamna trecută. Dar și în casele lor s-a schimbat ceva.

— Ni-i casa îndestulată cu de toate, spune colectivisul Mandache Ioniță. Ba mai avem pîine și de dat. Și se adresează unui băiețaș mai răsărit:

— Ia scoate, Costică, registrul ăla din dulap, că doar tu ești „contabilul“.

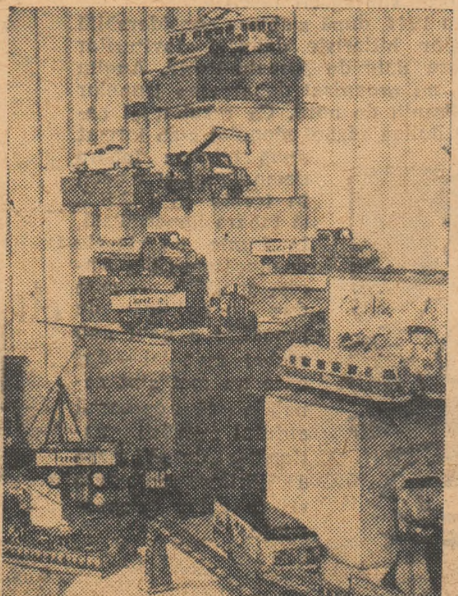
Registrul conține o sumedenie de însemnări și socoteli. Pe una din pagini se poate citi o însemnare grăitoare: contract cu cooperativa: 600 kg porumb, 400 kg grîu, 320 kg floarea soarelui.

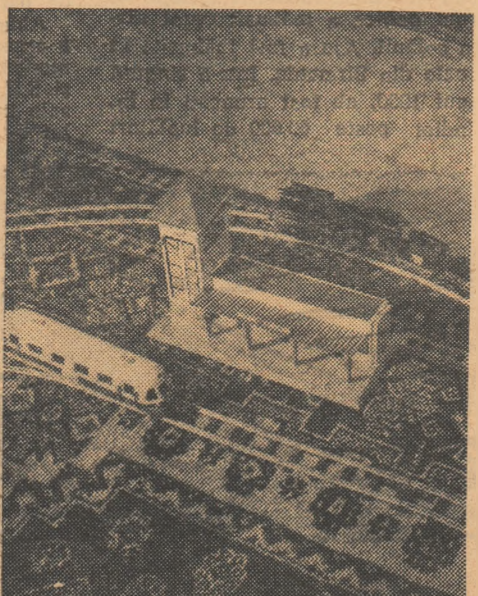
Arătînd cu degetul cifrele trecute pe foaia îngălbenită, Mandache Ioniță adaugă bucuros:

— Am cumpărat lucruri în casă, încălțăminte. Pentru copii, paltonașe groase, să le țină cald. Se iau bani frumoși pe contractări. Dar să vedeți, tineretul, utemiștii, cîte contractări au făcut la cooperativă. Mai bine de 4 vagoane de cereale. Au un secretar tare inimos. Argint viu. La 13 ani era utemist. Poate-l cunoașteți, Mihalcea Vasile îl cheamă.

...Cu asemenea oameni faci treabă, nu glumă. Nu-i de mirare deci că steagul purpuriu de cooperativă fruntașă pe țară îl afli acolo, la ei. Mîndria satului, cum spunea președintele.

AL. DINU IFRIM

PENTRU COPIII PATRIEI

Priviți jucăriile din aceste fotografii și spuneți care dintre ele vă place mai mult? Tramvaiul, cisterna sau Pobeda cea albă? E greu de ales, iar dacă le vezi cum aleargă de iute e aproape imposibil... Poate că te-ai opri la automotorul sau tractorul electric și ar fi firesc: sînt doar cele mai noi creații!

Lăsînd puțin la o parte jucăriile, mulți dintre copii își doresc desigur bicicleta din fotografie. E prima bicicletă romînească pentru copii. Și cu asemenea cauciucuri poți s-o pornești la drum fără teamă! Alții poate și-ar alege o jachetă sau pantofi după noile modele.

...Acestea sînt numai cîteva bucurii care-i așteaptă pe cei mici în anul 1959. Acum ele se numără printre exponatele care se află în Expoziția Departamentului Industriei Ușoare. Dar în curînd vor fi la îndemîna oricărui cumpărător, alături de multe alte articole pentru copii, mai trainice, mai frumoase.

reportaj ȘTIRI informații NOUTĂȚI TEHNICE reportaj

Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul IX nr. 52 (632) * Joi 25 dec. 1958 * 8 pag. 30 bani

Trăiască cea de-a 11-a aniversare a Republicii Populare Romîne

30 DECEMBRIE – ZIUA REPUBLICII

CEL MAI DRAG

de Ion Hobana

Pururi să-ndrăgești
Chipul țării tale:
Hore bătrînești
In rotiri domoale,

Holdele — subțiri,
Foșnitoare săbii,
Marea de safir
Legănînd corăbii,

Munții — arc întins
Între cer și brumă,
Șesul necuprins
Ars de vînt și brumă,

Cerbii zvelți, tăcuți,
Cu privire gravă,
Păsările iuți
Piruind în slavă...

Dar mai drag nespus
Fie-ți, totdeauna,
Omul nesupus
Biruind furtuna,

Omul ridicînd
Roșul steag pe creste,
Fie-ți drag, oricînd,
Peste toate-aceste!

SALUT MARINĂRESC

Mulți dintre voi vă amintiți bine de nava noastră. „Republica" v-a plimbat doar de atîtea ori prin Deltă, pe Dunăre și păstrează și acum cîntecele voastre de bucurie și de mulțumire către partidul părinte, care v-a creat o copilărie minunată, plină de atîtea fapte îndrăznețe.

Vasul „Republica", poartă un nume de cinste și mîndrie. El își servește neobosit patria. Și așa cum noi, marinarii, ne îndeplinim îndatoririle către popor, vă dorim și vouă să munciți, să deveniți cetățeni demni ai patriei. Navigați cu toate pînzele sus pe oceanul științei și învățăturii, luptați să deveniți curajoși ca și marinarii, oameni adevărați, mai tari ca furtunile, devotați patriei și poporului.

GEORGE CIRCIOREANU
Comandantul vasului „Republica"

Un nume scump

Cu prilejul aniversării Republicii noastre, vă felicităm călduros dragi pionieri, și vă urăm, vouă, tinere vlăstare ale patriei, să creșteți voinici și sănătoși, vă dorim spor la învățătură și în activitatea obștească.

Pentru noi, muncitorii de-aci, numele întreprinderii noastre e un nume scump; simbol al descătușării poporului. De aceea ne străduim ca prin munca noastră să-l cinstim cum se cuvine. Cinstiți-l și voi, dragi prieteni, prin faptele voastre inimoase!

Muncitorii combinatului agro-alimentar „30 Decembrie" regiunea București

Schimbul nostru

Numele uzinei noastre nu-i un nume ca oricare altul, prieteni. El e o chemare fierbinte și necontenită la muncă tot mai avîntată pentru înflorirea patriei dragi.

Poate că, în curînd, mulți dintre voi veți păși — flăcăi în lege — pe porțile uzinelor „Republica". Pentru asta, mintea și brațele voastre harnice trebuie să se pregătească de pe-acum. De aceea, odată cu salutul cald ce vi-l transmitem cu prilejul aniversării Republicii vă adresăm, din inimă, un îndemn:

Invățați cu sîrguință, însușiți-vă temeinic cunoștințele tehnice, pentru a deveni muncitori cu o calificare înaltă, schimbul nostru de nădejde!

In numele tineretului de la uzinele „Republica" din București.

BARBU ION
Secretarul comitetului U.T.M.

IN ZORI

Fotomontaj de GR. PREPELIȚĂ